Székesfehérvár, 1902. I. évfolyam 85. szám. Szombat, szeptember 6.

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utcza 7.
TELEFON-SZÁM: 119.
Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos
FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K
Egyes szám ára: 10 fillér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton este 6 órakor.

Bóvli-hazafiság.

Jó izlésű embernek ugyancsak erős gyomrának kell lenni mostanság, ha a magyar közélet eseményeivel óhajt foglalkozni. Ki sem keczmergünk még az amerikai magyar zászló ünnepségéből s megint a hosszu ut következményeinek betegségét fogjuk érezni a hazafias frázisok tengerében uszkálván.

Ne higyje bárki is, hogy a hazafias ünnepek, a nemzeti kegyelet-ülés tényez ellen mernénk felszólalni. Botor volna, a ki azt tenné. Csak azt találjuk különösnek, hogy mi mindig csak ünnepelünk, dikcióznuk és semmi más egyebet a közéletben nem teszünk. Holott akkor lenne értelme és súlya az ilyes ünnepségeknek, ha a nemzetnek ama tényezői tartanák azokat, a kik a *nemzeti munkában* pihenőt tartva: megállanak egy-egy futó perczre, nagy-idők nagy emberének emlékét felidézni, eszméit, szellemét kegyelettel ápolni.

Az ilyen ünneplést, az ilyen értékkel, sulyloyal biró s következményeiben a nemzetre áldásos ünneplést, nem fogod megtalálni kedves olvasóm, sehol. Ellenben a becsületes, de naiv tömeg hiszékenységét, hazaszeretetének tüzét, jogos szerepelni vágyását ügyes stréberek használják ki önzö czéljaikra, avagy sokszor még ez sem történik: csak titulus bibendi az ünnep.

Magyarország egyik legügyesebb, de Diogenesi köpenyében legveszedelmesebb stréberje: *Rákosi* Jenő kezdeményezte s rendezte az amerikai magyar zászló ünnepét. Ügyes reklámot csinált az ujságjának New-Yorkban, valóságos kiadóhivatali agenturát a new-yorki magyar egyesületből, a nélkül, hogy egy krajczárjába került volna. A ki kételkedik ebben, olvassa el Rákosi Jenő ur családi zsurnáljának, az *Esti Ujságnak* tegnapi számát, a melyben le van irva, hogy Amerikában az oda küldött magyar zászló milyen nagy dicsőséget szerzett a — Rákosi dinasztiának. S ebből a dicsőségből hogyan juttatnak ők részt nagylelkűen a magyar nemzetnek is.

Rákosi ur összefogott az évek óta boldog semittevésben levő „Országos Nemzeti Szövetség"-gel, a mely annak idején óriási garral indult meg s a mig tett valamit, a mig pénze volt: csak alakult, minden városban megalakult és banketezett három nap és három éjjel. Képviselő választások előtt voltunk akkor, sokan kortes utnak is használták. Azután, hogy az adományok és tagdíjak elfogytak, nem volt több ünnepi gyűlés, vasutról zászlós bevonulás és bankett, az Országos Nemzeti Szövetség is elhallgatott s közgyűlésein husz ember nem jelent meg. Most aztán ezek tolták fel magukat magyar nemzetnek, ezek adták oda magukat Rákosi Jenő kiadóhivatala vigéczeinek s a magyar nemzet képviseletében, az Amerikában és Magyarországon élő összes magyarság nevében: *Zseny* József, a X. ker. tisztviselőtelepi hatodrangu kaszinó titkárja ünnep-szónokolt s ez táviratozta meg az amerikai magyarság hivatalos hódolatát „*az amerikai magyarok hatalmas barátjának*: Rákosi Jenőnek."

Ime, kitünt a szeg a zsákból, a miképpen csodálatos dolog, hogy magyar nemzetet nem más volt hivatva képviselni, mint Zseny József ur, a kiről ugyan mely komoly munkában hallott valaki valamit? A tisztviselő telepi, világ-postával egybekötött táncz koszorucskákat szokta rendezni. Igen tisztelete méltó derék ember lehet különben, de talán még sem alkalmas a magyar nemzetet képviselni? De hát egy olyan haszontalannak bizonyult egyesület égisze alatt, mint az „Országos Nemzeti Szövetség" s olyan közéleti-szatócs érdekében, mint Rákosi Jenő, komoly, munkás és a nemzet életében valami érdemet már szerzett ember nem is igen fog vállalkozni, semmi esetre sem pedig: vigécz szerepre.

Itt vannak a kiegyezési kérdések, egyébb sérelmei a nemzetnek, hallja Rákosi Jenő ur szavát valaki? Oh nem, ő kisded játékát tűzi, a villamosból villámost, a bohózatból bohóság-ot csinál, zászlót küld Amerikába, mert ezzel a hatalmasoknak nem kellemetlenkedik, sőt elismeréssel látják, hogy altatja a nemzetet: csi-csi baba . . .

Csunya a kép, menjünk tovább.

Gomba módon szaporodnak különböző hangzatos czimek alatt a hazafias és jótékony asztaltársaságok s a ki figyelemmel kiséri ez egyesületeknek működését, észre fogja venni, hogy mind egy sablon szerint létesül és működik, az eredmény alig egyébb néhány közgyűlési jegyzőkönyvnél, korcsmai asztal-összejövetelnél s hogy majdnem minden egyesületbe ugyan egy nevek szerepelnek. Éppen a félművelt emberek közt akad több olyan, a kinek a neve után egész sor czim-sallangot lehetne akasztani a sok mindenféle egyesület vá-

TÁRCZA.

Az öreg molnár.

Irta: *Fél Boldizsár dr.*

Kiszáradt a malom, félredőlve mélyen
A Dunapart ténylő puha fövenyében,
Minden őrletője elhagyta a révet,
Szegény öreg molnár
Alig-alig birja
A keserűséget.

— Gyermekkorom óta itt éltem a révben, —
Hire volt lisztemnek nagymesszi vidéken, —
Öt falu ide járt, ebbe a malomba,
Ujtól kikötésig
Alig győzte a kő,
Annyi volt a dolga.

*

— Lisztemből sütöttek kalácsot is, jó volt,
Egyebet senki se, még a pap se kóstolt;
Parasztnak se jó már, elbugatta dolga,
Hej más idők járnak, —
Az is odapártolt
A fűttyös malomba.

— Ime öcsém, kissé hogy elöregedtem,
Birnám még a dolgot, dologtalan lettem;
Eladnám a malmot, nincsen annak ára,
Tűzre ha megveszik,
Tán telik belőle
Koldustarisznyára.

. . . Más idő jár, bátyám, ez a világ rendje,
Utjába állani mindenikünk gyenge;
Okos alku árán megélni ám mégis:
Van munka amottan,
Ma is befogadják
S lesz kenyér is, pénz is.

— Hagyd el öcsém, hagyd el, — nem visz rá a lélek,
Aki koldussá tett, én hogy attul éljek?
Itt se tudnám hagyni révemet, folyómat,
Majd az öreg Duna,
Ha egyébre nem is,
Jó lesz — koporsónak.

Szegény öreg molnár, szeme könnybe lábad,
Neki borul sirva a malom falának,
Szivét a búbánat óh de megtelődte, —
S zokogó szavába,
Abba is belerűtt
A gőzmalom fűttye.

A kedves vendégek.

Irta: *Csehov Antal.*

A vasuti töltés mentén, amely egy kis nyaraló telep felé vezet, egy fiatal házaspár sétál. A férfi derékon magához öleli csinos feleségét, aki szerelmesen simul férjéhez. Mindketten nagyon boldognak látszanak.

A szétszaggatott felhők foszlányai mögül a hold szomoruan tekint le rájuk. Bizonyára irigységből és boszuságból, hogy olyan haszontalan, ridek életet kell élnie.

Mély csönd van körüskörül. Az esti levegő telitve van az akácfák és jázminbokrok édes illatával. Valahol a vasuti töltésen tul egy pittypalatty verése hallatszik . . .

— Milyen szép, milyen kedves! — szól lelkesülten a fiatal asszony. — Mintha gyönyörű, édes álmot látnék! Nézd csak, milyen barátságosan bólongatnak az erdő lombjai! Milyen hallgatagok ezek a magányos távíró oszlopok! Benépesitik az egész vidéket és arra emlékeztetnek, hogy ott, valahol a messze távolban emberek vannak . . . civilizáczió . . . És milyen kedves az, ha a szellő szárnyaira kapja a közeledő vonat dübörgését, amely ugy hallatszik, mintha távolról hangzó lágy altató dal volna!

— Szép . . . szép . . . De milyen forró a kezed! Ez azért van, mert minden olyan hamar felizgat. Vara . . . De mondd csak, mi van ma vacsorára?

— Hideg czibere és csibepecsenye . . . Elég lesz mind a kettőnknek. A te számodra még szardiniát és szárazhalat is hozattam a városból.

A hold hamiskásan elbujik a felhők mögé. A fiatal házaspár boldogsága szomoru vándorlására emlékezteti, amint a magányos hegyek és erdők fölött egyedül bolyong a csöndes éjszakában . . .

— Jön a vonat! — szól Vara. — Milyen szép!

A távolban a közeledő vonat pirosló, tüzes

lasztmányi, igazgatósági és a jó ég tudj micsoda tagságokból.

Soha ezeket az egyesületeket valamely komoly munkában, a polgárság komoly érdekeiért valamit tenni: nem lehet látni. Ellenben a hol poharazni kell, a hol alkotmányosdit játszani lehet, ünnepeltetni magát, beszéltetni önmagáról, — ott mindenütt ott lehet ezeket az urakat látni. És feltűnő, hpgy e körökből rendesen éppen azok szoktak hiányozni, a kiket dolgozni látunk a közjóért. Hallott valaki egyesületet tárgyalni, hogy a kisiparosokat pl. valamely vállalatnál hogyan támogassák, vagy adatokat nyujtva vita tárgyává tenni az illetők szakmájába vágó miniszteri rendeleteket vagy kulturális intézményeket? Oh nem, ilyennel Magyarországon nem foglalkoznak. Csak a borterméssel s ha nincs ára, szidjuk az átkos kormányt, ősi szokás szerint.

Kultur egyesületeink? Valóságos izlésrontó a működésük, ha nagy néha napján valamely dologra határozzák magukat. Ha felolvasnak: a frázisok áradatától nem tudnak szabadulni, mert azt hiszik, hogy a nyilvánosság előtt hazudni muszáj. Ha hangversenyt, társas összejöveteleket rendeznek: mieden jó izlésű embernek az a szomoru gondolata támad: ime, ilyenek akarják bemutatni a magyar kulturát.

Nos hát, ezektől a felületesen működő egyesületektől féltjük mi a közelgő nagy nemzeti ünnep niveauját. Nem azt mondjuk, hogy nem helyes, nem szükséges, hogy ezek is ünnepeljenek. Minden ember-csoport ünnepe szükséges a nemzeti érzés dokumentálására.

Csak felsóhajtunk, elgondolván: ha ez a sok ember csoport, nemcsak tósztozni és ünnepelni tudna, hanem a nemzeti munkából kivenné a részét, a szavak lényegét gyakorolni is tudná: milyen más, milyen fényes lenne akkor ez a mi nemzeti ünnepségünk!

Ha a kereskedő a ki tószt közben a magyar nemzemzet boldogulására iszik, csak: tőle telhetőleg magyar gyártmányt vásárolna, ha az iparos ne a kormány támogató kezét várná, de a maga emberségéből serénységgel, ötletesség s ügyeskedéssel tenné konkurens-képessé a maga gyártmányát s ha a hivatalnok, a ki diszszónokul választatik: hivatalában ne a hivatalos czopfot venné irányadóul, hanem közigazgatásilag a lényeget tartaná szem előtt, ha a szegény embereket felvilágositaná, ha a német átiratokat visszautasitaná és ki tudja még mi mindent megtehetne: — akkor hol lennénk ma?!

De mi csak ünnepelni, a fehér asztal mellett tudunk lelkesedni s a munka idején a szép szavakból semmi nem jut eszünkbe. Ez az a bóvli hazafiság, a melyről lehetetlen meg nem emlékeznünk, látva a készülődéseket a nagy nemzeti ünnepre. Készüljünk az ünnepre, csak egyszer aztán dolgoznánk is már. Bizony, az ember a kenyértől nő meg, nem pedig a jókivánságoktól, a melyet a paszitán mondanak reá.

szemei tünnek föl. Az állomási előljáró a pályaudvarra lép. A sineket itt-ott megvilágitják a váltók jelző lámpásai.

— Várjuk meg az állomáson a vonatot s aztán majd haza megyünk — mondja Szasa ásitozva. — Milyen jól összeillünk mi, Vara!! Az ember nem is hinné!

Pöfékelve áll meg a vonat az állomáson. A homályosan megvilágitott kocsik ablakaiban álmos arczokat, kalapokat, vállakat látni . . .

— Ah! Ah! — hallatszik az egyik kocsiból. — Varinka és a férje elénkbe jöttek! Ott vannak, ni! Varinka! . . Varuska!

A kocsiból két kis leány szökik le és Vara nyakába kapaszkodnak. Mögöttük egy éltesebb, testes aszony és egy magas, sovány, szürkülő polaszakállas férfi tünik fel. Utánuk csomagokkal megrakott két gimnázista-fiu lépeget, akik mögött a nevelőnő, e mögött pedig a nagyanya tünik fel.

— Itt vagyunk! Itt vagyunk, édes barátom! — kezdi a polaszakállas férfi a beszédet, miközben Szasával kezet fog. — Sokáig várakoztatok reánk, ugy-e? Bizonyára jól összeszidtátok a nagybácsit hogy még csak el sem látogat hozzátok? Kolja, Kosztya, Nina, Fifa . . gyerekek, jöjjetek, köszönjetek szépen Szasa bácsinak és Vara néninek! Mindnyájan eljöttünk hozzátok, egész pereputtyostól . . . ugy három, vagy négy napra. Remélem, hogy nem háborgatunk benneteket. Kérlek, kérlek, csak ne zavartassátok magatokat!

Mikor a fiatal pár észreveszi a nagybácsit és családját, a nagy meglepetéstől megdöbben. Mig a nagybácsi beszéddel tartja őket, Szasa a következőképpen füzi gondolatjait: — Ő és a felesége átengedik a vendégeknek mind a három szobájukat, az összes ágynemüjőket. A szárazhalból, a szardiniából, a ciberéből egy-kettőre nem lesz semmi. A gyerekek le fogják szaggatni a kertben a virágokat, kiöntik majd a tintát a szobában, lármáznak, ugrándoznak. A néni egész áldott nap a betegségéről fog beszélni és arról, hogy ő egy született Fintich báróné . . . .

És Szasa gyülöletes pillantással néz feleségére és haragosan sugta neki:

— Te hozzád jöttek, a te vendégeid . . . hogy az ördög vinné el őket!

— Nem, te hozzád jöttek! — feleli a fiatal asszony szintén haragosan. — Nem az én rokonaim! A te rokonaid!

Aztán, a vendégekhez fordulva, barátságos mosolylyal, szeretetreméltóan mondja:

— Isten hozta önöket!

A felhők mögül ismét kikandikál a hold. Mosolyogva néz le rájuk, bizonyára azon való örömében, hogy hincsenek rokonai.

Szasa elfordul a vendégektől, nehogy meglássák haragos arczát és barátságos, örvendező hangon mondja:

— Isten hozta önöket! Isten hozta önöket, kedves vendégeink!

— —

HIREK.

Előfizetési felhivás.

Szeptember hó elsejével a **Székesfehérvár** harmadik évnegyedébe lépett.

Annak a küzdelmes félesztendőnek eredménye, a mely ez ujság háta mögött van, buzditás nekünk a jövőre, hogy a kitűzött s eddig követett uton haladjunk tova. A népszerűséget soha sem kerestük és a sajtó feladatának azt tekintjük, hogy az erők kiegyenlitésén működjék: a gyengébbeket védje, az erősebbek sokszor jogtalan támadásával szemben.

Hogy mindezek daczára fenn tudott maradni, de sőt megerősödött és elterjedt, az a mi felfogásunk szankcziója. Legjobb meggyőződésünket követve, tényekben pedig az igazságtól akkor sem térve el, ha az a mi véleményünk rovására esik, — e szerint igértük szerkeszteni ez ujságot, ugy tettük s igy fogjuk tenni ezután is. Ha ennek a vármegyének és városnak közönsége is ugy találja, hogy bizalmát nem hiába előlegezte ez ujsághoz, igéretünket beváltottuk, akkor továbbra is kérjük pártfogásukat az ujság számára.

A mennyire a régi elveknél maradunk, annyira igyekszünk azon, hogy az ujság hirforrásokban mind gazdagabb legyen s a technikai előállitás vidéki mizériái lehetőleg kiküszöböltessenek. Szerény tudásunk minden erejével vállalkozunk a további munkára, kérjük, hogy lejárt előfizetéseiket megujitani sziveskedjenek.

A **Székesfehérvár** előfizetési ára vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva:

Negyedévre. . . . . 4 korona.
Fél évre. . . . . 8 korona.
Egész évre. . . . . 16 korona.

A Székesfehérvár
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Lapunk legközelebbi száma a hétfői ünnep miatt kedden este jelenik meg.

— **Merénylet a vasut ellen.** Megirtuk legutóbbi számunkban, hogy szerdán reggel egy mozdony kisiklott a sinekből, baj azonban nem történt. Még az nap éjjel, csütörtökre virradóra ujabban olyan esemény adta elő magát, a mely arra enged következtetni, hogy a vasut ellen valamely gonosz kezek szándákosan készitik elő az akadályokat, hogy a mozdony kisikolván, szerencsétlenség történjék. Csütörtök éjjel ugyanis, közel a bejáróhoz egy helyütt a cement burkolat fel volt szaggatva s a sinekre rakva, valamint oda helyeztek el egy nagy sárga faládát is. Az éjjel Budáról jövő szemelyvonat utasai nagy döccenést is éreztek, de szerencsére a lokomotiv ereje el tudta utjából háritani az eléje helyezett akadályokat s igy baj nem történt. A vasuti felügyelőség most ez események miatt szigoru óvintézkedést tett s az esetet, mint büntett kisérletét is, az ügyészség vizsgálat tárgyává tette. Tegnap *Ujházy* Sándor h. főügyész, *Tömöry* József vizsgálóbiró, *Simon* Sándor rendőralkapitány s a vasut részéről *Elefánty* József ellenőr tartották meg a vizsgálatot, megállapitván, hogy szándékosság esetének kell fennforogni. A ládában talált tárgyak: főző és sütő eszközök, párna és ruhanemüek, kapa s több e féle eszközök arra engednek következtetni, hogy a láda maga valami arató tulajdona lehetett. Egy orvosságos üveg is volt benne: Veszprémből, a Ferentzy-féle gyógyszertárból. A rendőrség felkéri a közönséget, hogy ha az esetre vonatkozólag valamit mondani tud, a közjóra való tekintettel: azt szóval, vagy irásban jelentse be.

— **A virilisták névjegyzéke.** Székesfehérvár szab. kir. város főjegyzője a következő hirdetményt tette közzé:

Hirdetmény.

Az 1903. évre összeállitandó legtöbb adófizetők (virilisek) névjegyzéke alapját képező adóhivatali kimutatás a helybeli magy. kir. adóhivatal által a városi hatósághoz beterjesztetvén, mielőtt az igazoló választmány az összeállitás körüli munkálatát megkezdené, ezen kimutatás 8 napon át a város jegyzői hivatalába (városház, I. emelet 7 ajtó) közszemlére kitétetni rendeltetett.

Ezen intézkedést az 1886. évi XXI. t.-cz. 25. §-a rendeletéhez képest oly felhivással hozom tudomására a közönségnek, miszerint jelen névjegyzék az emlitett hivatalos helyiségben, szokott hivatalos órák alatt bármikor betekinthető s az ellene netán fennforgó észrevételek, vagy felszólalások folyó évi szeptember 14-ig bezárólag a tánácsi iktató hivatalba lesznek beadandók.

Sz.-Fehérvár, 1902. évi szeptember 3-án.

Tóth István s. k.
főjegyző

— **Kereszt szentelés.** A néhány évvel ezelőtt ujonnan létesitett őrhalmi, — igazabban kurucz-dombi szőlőtelepen az érdekeltek egy diszes keresztet állittatlak fel melyet e hó 8-án kisasszony napján délután 4 órakor fog *K. Horváth* István plébános egyházi és világi ünnepélyességgel felszentelni. A kereszt alapozási munkálatánál sok ember-csontra bukkantak, a mi a mellett bizonyit, hogy a kurucz világban csakugyan volt e domb körül csatározás.

— **Az öreg honvédek ünnepése.** Felkéretünk a következő sorok közlésére:

Ez uton felkérem az 1848/49-iki fejérmegyei honvéd-egyleti választmányának tagjait, hogy Kossuth Lajos emlékének megünneplése tárgyában tartandó értekezletre nálam folyó év és hó 7-én délelőtt 10 órakor megjelenni sziveskedjenek.

Gánóczy Flóris,
1848/49-iki honvédegyleti elnök.

— **Dr. Vizteleki ellensége.** Senki ne gondoljon orvostársaira, a kik olyan nagy buzgalommal mártogatták be kollégájukat. A doktoroknak szuttal egy önkéntes szövetséges társuk akadt Viz-

teleki ellen való fellépésükben, noha valószinü, hogy ők maguk nem igen örvendenek az uj szövetséges társnak. Dr. Vizteleki Frigyes ugyanis ma jelentést tett a rendőrségen, hogy Kórház-utcza 9 szám alatti lakásán az éjjel ismeretlen ellenség járt s elvitte az ő Helical-Prämier bicyklijét. A tettes a csatorna felőli kőkerítésen mászott be az udvarra majd az emeletre s a lakás belső zárját az ablakon át levéve, hatolt be a szobába. A doktor hallott is valami zörejt az éj folyamán, de nem gondolt rosszra s nem nézett a zaj oka után. A nyomozat annyit megállapitott, hogy az ismeretlen betörő a Kórház utczán át távozott a háztól. A gyanu egy fiatal emberre irányul, a kit hajnaltájban láttak azon a vidéken.

— **Személyi hir.** Gr. *Zichy* Jenő tegnap Székesfehérvárra érkezett s ma szent-iványi birtokára hajtatott, a hol holnap fogadja *Konstantinovics* Alexander és Vladimir herczegeket, *Elek* Gusztáv ezredest s másokat, a kik tiszteletére nagy vadászatot rendez.

— **Gyilkosság.** Adony-Szabolcs puszta mult hó 29-én *Bánóczky* Mihályné és *Vendel* Lőrinczné, kik mindketten urodalmi cselédeknek a feleségei, összeperlekedtek. Az asszonyi vitába *Bánóczky* Mihály is bele ártotta magát, a mi természetesen Vendel Lőrincznek nem tetszett. A szóváltásnak az lett a vége, hogy Vendel Lőrincz egy vasvillával fejbe ütötte Bánóczkyt, a mi miatt emez oly haragra gerjedt, hogy szintén vasvillát ragadva, az istálóba menekült Vendel Lőrinczet agyonverte. A dülföngő ember megfékezni nem tudták, mert mindenkit, a ki közelébe jött, leütéssel fenyegetett, A pusztai dráma utolsó felvonása majd az esküdtszék előtt fog lejátszódni.

— **Katona járás.** Reggel óta rendkivüli mozgalmas a város képe: megjöttek a katonák s elfoglalták a — vendégszobákat. Tizezer embert kellett elszállásolni s igy minden helyre bőven jutott. A szobaleányoknak és a dézsa hölgyeinek nagy a vigassága, van miből válogatni a szív ideáljait: itt időznek a 62, 69, a 3-as bosnyák, a 44-ik, 52-ik gyalogezredek, 4 tüzér üteg és két vadász zászlóalj. Öt napig lesznek itt.

— **A basa-utczai gyilkosság** ügyében *Tömöry* József vizsgáló biró tegnap *Krausz* F. Vilmos ellen elrendelte a részletes vizsgálatot, *Ujházy* Sándor h. kir. főügyész 9 oldalas vizsgálati inditványa alapján. *Nagy* Ignácz ügyvéd, a terhelt védője akceptálja a vizsgálatot és sem ő, sem Krausz F. Vilmos a végzést meg nem felebbezték. A végzés indokai titokban tartatnak, annyit azonban közölhetünk, hogy az érdekeltségi feltevésből kiindulva látszott szükségesnek a vizsgálóbiró előtt a vizsgálat elrendelése, a mely ellen Nagy Ignácz védő pedig éppen azért nem élt felebbezéssel, hogy az ügy mielőbb tisztáztassék.

— **A tűzoltóknak.** *Antal* János a tűzoltó egyesület részére 6 koronát adományozott, a „Székesfehérvári Kölcsönös Népsegélyző Egylet" nyugdíj alapja pedig 50 koronával az egylet alapitó tagjai sorába lépett. A nemes adományokat a pénztárnok hálásan nyugtázza.

— **Takonykór a városban.** Egy év alatt immár harmad izbnn út ki szórványosan a takonykór Székesfehérváron, mint a hogy mindenütt az országban felüti fejét a veszedelmes betegség. Állategészségügyünk im államositva van s a nép indollenciája, avagy más okozza, de tény, hogy a különféle állatbetegségek az egész ország állattenyésztését veszélyeztetik, a kereskedelmet pedig végleg megrontják. Székesfehérváron ezuttal *Szalay* János Széchenyi-utca 57 szám alatti lakos *három lován*, megleketős gyorsasággal s egyszerre ütött ki a Takonykór, a melyet a gazda, előadása szerint, csak ma vett észre, azonnal bejelentvén az, a hatóságnak. *Reé* István főkapitány sürgősen intézkedett, hogy az istálló fertőtlenitessék. az udvar elzárassék, a lovak pedig lebunkóztassanak. A lebunkózás és a bonczolás ma délután történt meg s ez a takonykórt kétségkivül megállapitotta. Érdekes, hogy Szalay előadása szerint, éppen az a lova, a melyen legerősebb mértékben törtek ki tegnap este a takonykór jelenségei: sehol idegen helyen nem is járt. A másik két ló is, már régen birtokában van. A főkapitány a takonykór esetet a hatósággal is közölte, valamint jelentést tett róla a földmüvelésügyi miniszternek is.

— **A kanális partján.** Forrongó életű, az életnek nagy reményeiben csalódott embere, ott a fővárosi palota sorok közt, ha meg akar válni az élettől: a Dunába öli magát, kisebb vizben el se térne az a sok tört reménység, a melyet magával visz a Nirvána világába. De ilyen kis városbeli szegény özvegy asszony, ugyan minek keresné fel a hatalmas folyót, eleget elfáradt ő már ahhoz, hogy odáig meg se erőltesse magát, aztán meg azok a nagy hullámok talán ki is gunyolnák az ő kicsiny életének egyszerű, de hej' mégis olyan fájó sebeit. Jó lesz a kanális vize is, gondolhatta magában szegény *Gadl* Pálné, a ki öreg asszony létére nem akarta már bevárni a kis időt, a mi még a számára adatott. Malom-utcza 47. szám lakásából ma délelőtt kiment a Nádor-csatorna partjára, a közfürdő fölé s aztán egy köténybe három darab követ kötött, a kötényt igy kötötte a nyakára. Jó lesz nyomatéknak a szomorusághoz, igy gondolhatta magában. Aztán beleugrott a rübe, a melybe elmerült; lehuzták a kövek. Az öreg asszony cselekedetét a nem messze járkáló fürdő közönség azonban észrevette s oda szaladva csakhamar kimentették a szerencsétlent. Már eszméletét vesztette, de dörzsölésre magához tért. Beszállitották azután a Szt. György közkórházba, a hol ez után fogják kihallgatni tettének okáról.

— **A Kossuth Lajos asztal-társaság**, a mely most alakult meg, csütörtökön este értekezletett tartott a budai-uti Latzkovits vendéglőben *Molnár* Béla tanitó elnökösével. A társaságnak — állitása szerint — semmiféle politikai szinezete nincs és csak Kossuth Lajos nagy nevének aegise alatt akar jótékonyságot gyakorolni szegény gyermekek felruházásával. Jegyzővé Steinmetz Ferenczet választották meg. Elhatározták, hogy Szeptember 21-én Kossuth-ünnepélyt tartanak és az alkalmi beszéd tartására a szervezendő társaság kiszemelt elnökét dr. Say Viktor ügyvédet kérik fel, kihez e czélból tegnap küldöttség ment. Az ünnepélyen való részvételre felkérik a Polgári Dalkört és tárgyalnak majd az önként jelentkezett ev. ref. dalkörrel. Lesz két szavalatt is. A belépő-dij 60 fillér, nők nem fizetnek. A kokárdákat Tögl Lajos ingyen készíti el. Főrendezővé Jávorszky Ferencet, pénztárnokká Hollósy Ferencet választották meg. E tárgyban 7-én vasárnap d. u. 4 órakor ismét értekezlet lesz a budai-uti Latzkovits vendéglőben.

— **Beirások a kereskedő tanonez iskolába.** A kereskedő tanonez iskolába való felvétel szeptember hó 9-ikétől kezdve naponként 2–4 óráig történik *Pisky* László társulati alelnök üzleti helyiségében. A tanonczok ott 16 korona lefizetése mellett felvételi igazolványt kapnak, melynek alapján a beirás az iskolai anyakönyvekbe szeptember hó 15-én és 16-án délután 5—6 óra közt eszközöltetik az iskolai helyiségekben. Az előadás szeptember hó 17-én kezdődik.

Az igazgató bizottság.

— **A villamos oszlopokat** már állitgatják a város különböző helyein. Az izzólámpák faoszlopai bizony elég izlésteien akasztófák lesznek, tönkre téve a város amugy se valami harmonikus képét. Itt emlitjük meg, hogy tegnap a vasutnál az oszlopok lerakása közben egy lezuhanó fa gerenda *Bognár* István munkást súlyosan megsebesitette.

— **Lopás a vasuton.** Lovag *Tersek* Frigyes tüzér hadnagy a napokban Vesztrémből városunkba utazott. A vonaton gyürüit a kupéban felejtette. Egy percz sem telet el, visszament gyürűinek keresésére, azonban ezeknek már csak hült helyére talált. A károsult tüzértisztnek annál kellemetlenebb vesztesége, mert az elveszett gyürűk egyike jegygyürű volt.

— **Szülik rémtette.** Martonvásáron e hó 2-ikán, mint nekünk jelentik, egy bestialis házaspár: *Gutyina* Péter és neje, öt hónapos gyermekük fölött, részeg állapotban összeveszve, kis gyermeküket ugy vágták az asztalhoz, hogy az *szörnyet halt.* Letartóztatták őket.

— **Zeneiskola.** *Hermann* Ede zenetanárnak 14 év óta fennálló zeneiskolájában: Szt.-István-utcza 3 szám alatt, a beiratkozások megkezdődtek. A jó hirnévnek örvendő zene iskolának külön ének, hegedü, fuvola és gordonka tanszaka van. Tandij, hetenkint 3 órával, havonta 5 forint. Beiratási dij nincsen.

— **Kanyaró Sárbogárdon.** Sárbogárdi tudósitónk jelenti, hogy az odavaló izraelita iskolában a kanyaró-járván kitört, több gyermek sulyos betegen fekszik lakásán, ugy hogy tegnap az iskola bezárattását kérték a hatóságtól, a mely azt el is rendelte.

— **Elgázolt kis fiu.** E hó 4-én délelőtt a Zöldfa- és Sarló-utcák sarkán *Stermeczky* Péter pékmester 5 éves kis fiát egy vidéki dinnyés kocsi elgázolta. Természetesen első dolga volt ezután a vidéki kocsinak lovai közé csapni s gyors vágtassal elrobogni. A kis fiu medenczecsontján erős zuzódást s valószinüleg repedést szenvedett, azonkivül balkönyökcsontja is megsérült. A rendőrségnél a beteg kis fiuhoz hivott Dr. *Palánszky* Miklós ker. orvos tett jelentést, de a kiküldött rendőrnek nem sikerült kinyomozni a vidéki kocsis kilétét. A sulyos beteg kis fiut szülei lakásán ápolják.

— **Gyujtogató suhancz.** A Czecze községhez tartozó *Nagy Sándor-féle pusztán* Fober Mihály, Fober György, Reich István, Schönhardt Ferencz és Szabó Mihály bérlők kárára elégett 10.000 korona értékü gabona. Mint a vizsgálat eredménye mutatja, a tüzet *Szabó* Mihály 15 éves Antal nevü fia okozta, aki a kazal mellett czigarettázott. A sárbogárdi kir. járásbirósságnál jelentették fel, a vigyázatlan suhancot.

— **Anyakönyvi hirek.** 1902. évi aug. hó 30-tól szept. hó 5-ig. *Született*; fiu 14, leány 12. Ezekből törvényes fiu 10, leány 12, törvénytelen fiu 3, halva született törvénytelen fiu 1. Összesen 26. *Elhalt*: fi 7, nő 6. Ezekből 5 éven aluli törvényes fiu 3, leány 1, törvénytelen fiu 2, leány 1, 5 éven felüli fi 3, nő 3. Összesen: 13. E szerint a születés a halálozást 13-al mulja felül. Elhaltak: Tolnai Józsefné Boncz Anna, ev. ref., 29 éves, bélgümőkór, Salétrom-utcza 24. szám. — Palkovits János-József, rk. 5 hónapos, gyomor és bélhurut, Malom-utcza 35 sz. — Pallag Anna, rk., 2 hónapos, bélhurut, Szénatér 10. sz. — Bakos József, rk., 5 hónapos, gyomor és bélhurut, Rácz-utcza 5. sz. — Skoda Mária halva született fia, Rácz-utcza 53. sz. — Lencsés Pál, rk., 49 éves, föld. napsz., idült veselőb, folytán beállott kimertülés, Szt. György kórház. — Özv. Kovács Istvánné szül. Kassay Julianna, ev. ref., 72 éves, háztartásbeli szivbudés, Szt. György kórház. — Puskás János, rk. 80 éves, magánzó, aggkori aszály, Ráczhegy 1221. sz. — Hordos János, ev. ref, 1 napos, veleszületett gyengeség, Szt. György kórház. — Tujner Ferencz, rk., 2 napos, veleszületett gyengeség, Rácz-utcza 17. sz. — Özv. Bors Mátyásné, Sulyok Éva, ág. hitv. ev., 80 éves, magánzónő, végelgyengülés, Forgó-utcza 26. szám. — Szabó Márton, rk., 72 éves, földm. napsz., végelgyengülés, Szt. György kórház. — Kovács Anna, rk., 8 napos, bélhurut, Alsókirálysor 23. szám.

Házasságkötés. A fentjelzett idő alatt házasságra lépett 4 pár. *Kihirdetés.* Varga István és Eper Mária Szfvár. — Máj György és Erdősy Etelka Szfvár. — Gothardi János és Mohácsi Rozália Szfvár. — Szabó Bakos József és özvegy Engelhard Józsefné, Putzpakker Mária Szfvár. — Kozma Dániel és Simon Erzsébet Szfvár. — Dvoracsek József és özvegy Sperai Istvánné, Gremsperger Erzsébet Szfvár. — Szabó János és Takács Katalin Szfvár — Viniczai József és Kaszás Julianna Szfvár. — Bondi Sándor Szfvár és Fleischmann Gizella Tahistotfalu. — Ori József és Szabó Mária Szfvár.

— **Egy vörös him vizsla találtatott.** Hogy hol vehető át, megmondja a kiadóhivatal.

— **Idegenek névsora** 1902. szetpember 6-án *Barnai* Ignácz „Magyar Király" szállodája. Láng Rezső önkéntes Bpest. Pásztor Jenő gazdatiszt Bpest. Pick földbirt. Fejérvár. Reihenfeld Jenő kereek. Bpest. Felédi István épitész Bpest. Schlinuster utazó Bpest. Antal utazó Bpest. Bütend Gyula ut. Bilisz. Stándari N főhadnagy Bpest. Dirutachu N. utazó Bécs. Dr. Horváth Ferenc ügyvéd Kalocsa. Dr. Kovács Andor főorvos Bpest.

Enderes János „Fekete Sas" szállodája. Balla János és Sarolta lánya Ercsi. Santall Ilans utazó

Bécs. Weisz Leó utazó Bpest. Wranovits János utazó Bécs. Nagy Sándor utazó Bpest. Raab Gábor utazó Bécs. Kerpel György utazó Bécs. Oroszy Sándor kereskedő Pécs. Horváth Károly lelkész Martonvásár. May Adolf utazó Bpest. Láng Zsigmond kereskedő Bpest. Szerosánky Emil utazó Bécs.

— **Piaci árak**: 1902 szeptember hó 6-án Buza 6.40—6.50 Rozs 5.50—5.60 Árpa 4.50—5.50 Zab 5.20—5.40 Az árak 50 kilogramonként, korona értékben értendők.

V. 435/1902 számhoz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött birósági végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a vaáli kir járásbiróságnak 1902 évi V. 150|3 számu végzésével Armuth Márk székesfehérvári lakos mint Volf Henrik engedményese felperes részére **Bárány Sándor mány-háromrózsa pusztai lakos** alperes ellen 629 kor. 60 fill. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 1128 koronára becsült ingóságokra, a vaáli jbiróság fenti számu végzésével az árverés elrendeltetvén, annak felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Mány-háromrózsa pusztan leendő megtartására határidőül **1902 évi Szeptember hó 16 napjának délelőtti 10 órája** tüzetik ki, mikor a biróilag lefoglalt **bútorok** s egyéb ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégitéséhez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alólirott kiküldöttnél vagy irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Vaál 1902. évi Augusztus hó 31. napján.

Ferenczy,
kir. bir. végrehajtó.

901/1902 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a székesfehérvári kir. járásbiróság 1902. évi V. Sp. I. 614/3 sz. végzésével Grosz Bernát felperes részére **Ney Mór székesfehérvári lakos** ellen 102 kor. 75 fillér követelés s jár. erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1878 koronára becsült ingóságokra, a szfejérvári kir. jbiróság 1902. V. I. 541|2. számu végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Székesfehérvárott Ősz-utcza 20 szám alatt leendő megtartása **határidőül 1902. évi Szeptember hó 10 (Tiz) napján délután 2 órája kitüzetik**, a mikor a biróilag lefoglalt lovak, kocsik, **gazdasági felszerelések, szoba-butorok** stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégittéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél irásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Szfejérvárott, 1902. évi Augusztus hó 21. napján.

Andaházy Antal.
kir. birósági végrehajtó.

HIRDETÉSEK
felvétetnek
lapunk kiadóhivatalában
Székesfehérvárott, Nádor-utcza 7.

Az öreghegyen
8 oktályos termö szőllő,
urilakással
eladó.
Czim a kiadóhivatalban.

Eladó
jótállás mellett hat pár
franczia kőnek megfelelő
legjobb minőségü
malomkő
30—38—42" méretekben
Bernstein és Káldor
czégnél
Székesfehérvárott.

Papp Károly
selyem müfestő és vegyitisztító
Székesfehérvár, Városháztér
a városi takarék épületében. (Bejárat a Megyeház-utczából.)
Ellogad minden e szakmába vágó munkát ugy festésre, valamint tisztitásra a legméltányosabb feltételek mellett.
Csipkefüggönyök a legrövidebb idő alatt festetnek, vagy tisztittatnak.
gyászruhák
48 óra alatt készittetnek.
Vidéki rendelések megbizható lelkiismeretességgel eszközöltetnek.

Kitünő minőségü
ŐSZI TAKARMÁNY BORSÓ MAG
kapható, a mig a készlet tart,
métermázsánkint, a vevő zsákjában, a Szabad-Batthyányi vasuti állomáshoz szállitva
16 koronáért.
Szabad-Batthyányi és Felső-Somlyói Bérgazdaság.
Posta: Szabad-Batthyány.

Keil-lakk
legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.
1 nagy palaczk ára frt. 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.
Szagtalan
padló-viasz „Glória"
lagjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára.
Arany-Fénymáz
képkeretek stb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.
Fehér „Glasur"-fénymáz
Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnani befestésére.
1 doboz ára 45 kr. — Mindenkor kaphatók:
FLITS PÁL FIA czégnél Székesfehérvárott.

Nyomatott Csitári kő- és könyvnyomdájában Székesfehérvárott.